

skulde være vanffeligt for Jernbanebestyrelsen at bruge det lette System i Forbindelse med det svære paa Grund af Materiellets Bestaffenhed. Det lette Banesystem kræver lette Lokomotiver, men har affkurat den samme Sporvidde, og det gaar fuldstændig godt paa de lette Baner, som allerede ere anlagte, at kjøre med 12,000 Punds Vogne. Saavel paa Thisted Banen som paa Salling Banen, paa Lemvig-Bomb Banen og paa Hadsherred Banen har man Erfaring derfor. Hele Forskjellen er den, at man ikke kan læsse fuldt, i alt Fald 18,000 Pds. Vogne; men hvad skulde det saa gjøre? So, saa nævnte den ærede Minister, at der kunde komme Fjesseladninger, som helst skulde være paa 18,000 Pds., da ellers Fragten blev for dyr, og ligeledes nævnte han Kulladninger. Fjesseladningerne tror jeg ganske rolig man kan lade svømme: thi fra Vøgtør kommer der næppe 18,000 Pds. Fjesseladninger. Desto værre for Beboerne er Limfjordskiferiet aftaget saaledes, at det ikke er antageligt, at der skulde komme saa store Fragtforjenduger, og opad ville de sikkert ikke komme. Hvad Kulladningerne angaar, saa nærer jeg ogsaa nogen Tvivl om, at man vil føre Kul fra Hobro til Vøgtør; man vil lade Kullet gaa som før pr. Dampstib over Aalborg, og havde jeg ikke den Tro, at Aalborg for de værere Bærers Bedkommende vilde beholde den samme Trafil, saa kunde jeg, som særlig interesseret i Aalborg Kommunes Interesse, ikke se bort fra en saadan Interesse ved Anlægget. Selv om jeg imidlertid i saa Henseende skulde tage fejl, selv om saadanne Ladninger skulde komme derop, som skulde omlades, saa vil det System med de 45 Pds. Skinner jo, saaledes som Ministeren selv indrømmede, være 20,000 Kr. dyrere end en Bane med 35 Pds. Skinner. Saaledes spares der altsaa ved Anvendelsen af 35 Pds. Skinner 150,000 Kr. ved hele Baneanlægget. Lad os sætte 4 pCt. Rente deraf, saa faae vi 6,000 Kr., og saa kan man jo omlade 1,200 Jernbanevogne i Hobro alene for Renten. Det kan ikke være uoverkommeligt for Administrationen at give den Ordre til alle Stationer, at 18,000 Pds. Vogne tages ikke paa Strækningen mellem Hobro og Vøgtør. Den Ordre kan absolut gives til alle danske Stationer og kan publiceres f. Ex. i Hamborg; men skulde der endelig komme en tykt Vognladning med 18,000 Pds. Vogne, saa kan den jo omlades, og saadanne Vogne ville sikkert ikke komme i saa stort Omfang, at Beføstningerne ved Omladningen til nærmelsesvis kunne naae den Sum, som Renten af 150,000 Kr. vil udgjøre. — Jeg veed meget godt, at Stationsbygningerne

efter dette System ere ikke som Stationsbygningerne paa Statsbanerne; men jeg ser ikke deri nogen Ulykke. Stationsbygninger behøve ikke at være elegante paa Steder, hvor Befolkningen er meget tærbelig vant og ikke sætter særlig Pris paa Elegance, Steder, hvor Persontrafikken vil blive meget, meget mindre end paa de øvrige Statsbaner. — Hvad endelig angaar Sluttetagen paa Skinnerne, som den ærede Minister omtalte, idet han nævnte de vestjællandske 69 Pds. Skinner skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er dog nogen Forskjel paa, om der gaar 44 Tog om Dagen over Skinnerne som f. Ex. i Roskilde, eller om der gaar 6 Tog om Dagen, 3 fra hver Side. Flere Tog ere sikkert ikke nødvendige for at tilfredsstille de Krav, som den her omhandlede Befolkning stiller. Den forlanger ikke, at Togene skulle gaa, enten de bruges eller ikke, dens Interesser ere fuldt varetagne ved i Alt 6 Tog om Dagen. Og endelig, hvis der slides stærkere paa disse Skinner, tage de forholdsvis større Stabe, anskaffes og repareres de ogsaa billigere, og den lettere Opflidighed opveies fuldstændig af Villigheden. Jeg ser saaledes ikke, at det er lykkeligvis den ærede Minister at kunne overbevise os i Udvalget om, at vi særlig skulde have taget fejl med Hensyn til Tallets Størrelse, eller om, at Anlægget i og for sig efter de Interesser, der skulle varetages, bliver saa ringe efter vort Forslag, at Thinget skulde kunne nære den mindste Betænkelse ved at gaa til det letteste mulige System. Jeg tillader mig vedblivende paa det Varmeste at anbefale, at man bygger denne Bane saa billig som mulig, og jeg skal hertil knytte den Bemærkning, at der har været saa liden Sympathi i Udvalget for Hobro-Vøgtør Banen, at jeg nok tør sige, at den Interesse, enkelte Medlemmer i Udvalget nærede for den, og den Interesse, som enkelte nærede for at skaffe Regjeringen den Bane, den ønskede, naaede kun sit Maal derved, at man slog af paa Forbringerne. Ellers vilde sikkert dette Anlæg være blevet liggende i Udvalget, eller maaste vilde det ligefrem være blevet foreslaet at nægte det Fremme. Jeg anbefaler altsaa Thinget at følge os baade i at vælge det letteste System og i ikke at forlange Tilskud paa denne fattige Egn, ikke fordi den ligger i Sjælland, men fordi Thingets Flertal en Gang i Aar har undladt at kræve et Tilskud til en fuldstændig lokal Bane i en rig Egn. Jeg siger en fuldstændig lokal Bane, thi vi havde fra den Side, jeg den Gang repræsenterede, kun forlangt Tilskudet for den fuldstændig lokale Del af Slagelse-Næstved